

ДИЛЯН БЕНЕВ МЕРИЛОТО

chitanka.info

Минчо и Митко са приятели. Те постоянно спорят по най-различни въпроси. Било то от битов или социален характер. Но един ден техният спор навлезе в една друга посока:

— Не може така, той трябва да работи!

— А нима писането не е работа?

— Работа е, но не основна. Той трябва да е някъде на щат. Това е истинската работа!

— Тъй значи.

— Естествено! И да пълзи, и да трепери, и да дава много повече, за да получи в туй общество.

— Но нима, като пише, той не се раздава?

— Ни най-малко!...

— Че как така?

— Ами тъй.

— Значи пише напразно?...

— Точно така.

— Да, но той живее в това общество, пишейки, защото е в своето аз. Иначе би ли живял изобщо, че и да се раздава?

— Стига с тези умозрения!

— Истина ти казвам!

— Да ти имам истината!...

— Ами имай я!...

— Е, щом си толкова умник, тогава отговори ми: същият, като пише, каква продукция дава на обществото — след като туй, което пише, нито е ясно, нито се харесва.

— Но именно щото не е ясно, той е напълно ясен, щом се разбира от този, който трябва да го разбере.

— Че кой е той, след като обществото не го разбира?

— Това е този, който движи обществото.

— О, Боже!... Нима обществото не се крепи на мнозинството, движейки се?

— Крепи се. Ала точно затуй (и това е парадоксът) — то не се укрепва от него.

— Че от какво тогава?

— Само ако се развива първо като дух. А кой е негов носител — малцинството. И кой разбира малцинството — същото. То затова е мишена — като истинския двигател. ЩОМ, КОГАТО СИ СИЛА И

ДУХ, ТИ НЕ СИ ПОДВЛАСТЕН НА НИЩО. И ТВОЯТ ПЪТ Е
ПЪТЯТ КЪМ БОГА!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.